

Marian van der Goes: 'Dag mam, dag lieverd.' Verslag van een afscheid. Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2013. ISBN 9789048429165 (Dementie/PO) Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Covertekst: 'Dit boek bestrijkt de laatste jaren van het leven van mijn moeder en beschrijft de achtbaanrit die ik samen met mijn familie heb doorgemaakt tijdens haar dementieproces. Naarmate het proces vorderde, had ik behoefte aan overzicht en daarom ben ik gaan uitschrijven welke contacten ik had met verschillende instanties om de zorg voor mijn moeder in goede banen te leiden. Zo ben ik begonnen met dit boek. In 'Dag mam. Dag lieverd.' wordt verslag gedaan van hoe wij moesten goochelen om voldoende tijd vrij te maken om goed te kunnen zorgen voor zowel onze moeder, ons gezin, als ons werk.' Boek van 213 pagina's. Het boek is in 2014 naar het Engels vertaald en uitgekomen.

Over de schrijfster: Marian van der Goes (1958) woont in Zoetermeer. Ze is getrouwd en heeft twee zoons. Zij werkte als verpleegkundige en sinds 2002 als activiteitenbegeleidster op een afdeling voor demente bejaarden in een woonzorgcentrum.

Wat viel op:

Natuurlijk de praktische problemen die komen kijken als je goede zorg voor een naaste wil verkrijgen: onder curatele stellen van een ouder is niet alleen emotioneel, het kostte ook moeite voordat het zover was.

De praktische problemen rondom de zorg (onder andere voeding), maar ook de warmte tussen Marian en haar moeder, de moeite die ze heeft om haar 'werkmodus' niet aan te houden als ze bij haar moeder in het verpleeghuis is.

De uiteindelijke dood van haar moeder.

Citaten:

Pag.54: 'U heeft mijn moeder tijdens het gesprek zelf meegemaakt en u was er zelf ook van overtuigd dat hier een zzp5 op zijn plaats zou zijn. En nu gaat u akkoord met een 4? Hoe kunt u dat rijmen?'

Pag.63: 'Toen de kopjes klaarstonden, zei ik tegen haar dat ze nog even de koffiemelk uit de koelkast moest pakken. Ze ging toen midden in haar woonkamer staan, spreidde haar armen en zei: 'En waar hebben ze in dit huis de koelkast verstopt?' Even waren Martin en ik stil, maar daarna konden we toch niet anders dan lachen. Ik heb mijn arm om haar heen geslagen en samen zijn we naar de koelkast gelopen. 'Ja, die vind je niet zomaar.'

Pag.121: 'Inmiddels waren Manon en ik begonnen met de onder curatele-stelling van mam.'

Pag.124: 'In september werd mam weer gewogen. De nutridrink had niet genoeg

geholpen: mam was weer afgevallen. Nu anderhalve kilo.'

Pag.207: 'Toen ik in de deuropening stond, zag ik het al: *'Mam was er niet meer.'*

Extra:

<https://www.facebook.com/pages/Goodbye-Mom/376804149149523>

<http://www.omroepmax.nl/pers/persberichten/oktober-2015/tijd-voor-max-maakt-mogelijk-gaat-skydiven/>